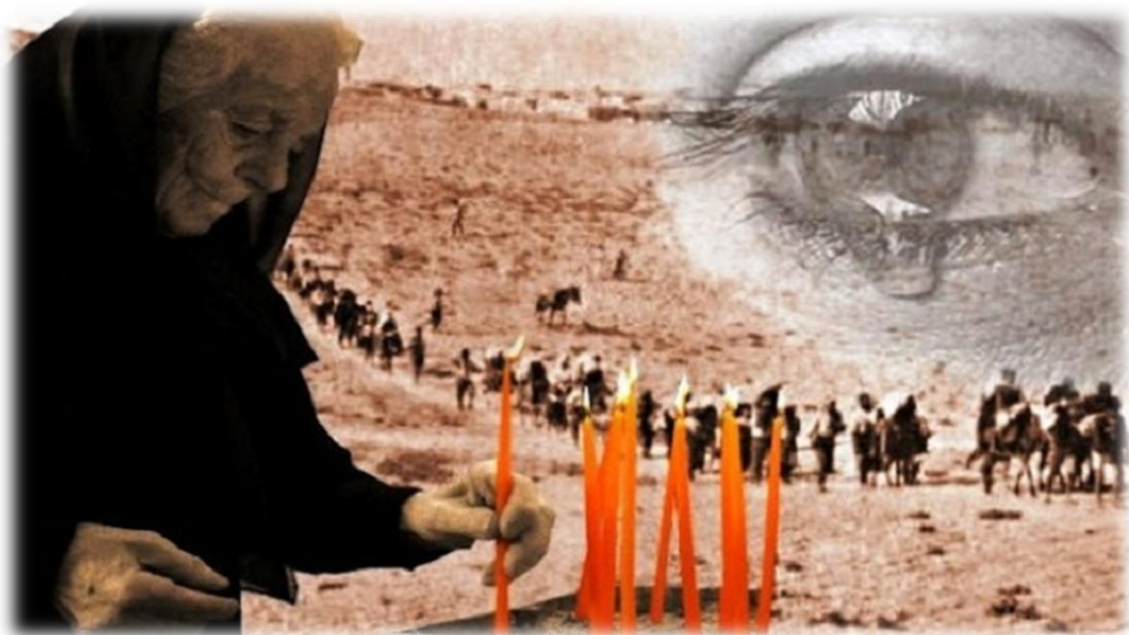

Δεν ξεχνάμε την Γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου!

Γράφει ο Νικόλαος Ταμουρίδης.

“Εάν τα παρεληλυθότα μνημονεύεις, άμεινον περί των μελλόντων βουλεύσει”, μας υπενθυμίζει ο αρχαίος ρήτορας Ισοκράτης, δηλαδή “Αν θυμάσαι τα περασμένα, ξέρεις να αντιμετωπίζεις καλύτερα το μέλλον”.

Δεν ξεχνάμε λοιπόν! Θυμόμαστε την τραγωδία του αφανισμού των 353.000 προγόνων μας από τους Τούρκους τον περασμένο αιώνα.

Δεν ξεχνάμε ότι:

Σύμφωνα με τον νομικό ορισμό που αναγράφεται στο άρθρο 2 της σχετικής συνθήκης των Ηνωμένων Εθνών από το έτος 1948, **Γενοκτονία σημαίνει** μεθοδική εξολόθρευση, ολική ή μερική, μιας εθνικής, φυλετικής ή θρησκευτικής ομάδας, σκοτώνοντας ή προκαλώντας σοβαρή φυσική ή πνευματική βλάβη ή προκαλώντας συνθήκες για την φυσική εξόπωση μελών της ομάδας αυτής. Πρόκειται για ένα πρωτογενές έγκλημα, το οποίο δεν έχει συνάρτηση με πολεμικές συγκρούσεις.

Δεν ξεχνάμε ότι:

Όσα έγιναν στον Πόντο την εποχή εκείνη, ήταν αποτέλεσμα της απόφασης των Τούρκων σωβινιστών για επίλυση του εθνικού προβλήματος της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας με τη φυσική εξαφάνιση των γηγενών εθνοτήτων, δηλαδή με τις γενοκτονίες των χριστιανικών λαών,

Ελλήνων, Αρμενίων και Ασσυρίων, καθώς και με τη βίαιη τουρκοποίηση των μουσουλμανικών εθνοτήτων.

Δεν ξεχνάμε ότι:

Η προσπάθεια αφανισμού των χριστιανών της περιοχής του Πόντου είχε αρχίσει από το 1911, με απόφαση που πήραν οι Νεότουρκοι σε συνέδριό τους στη Θεσσαλονίκη. Απόφαση για εξόντωση, η οποία και δυναμώθηκε το 1914 με τον οικονομικό πόλεμο και την καταλήστευση των ελληνικών περιουσιών, με τις επιθέσεις και λεηλασίες από οργανωμένες συμμορίες, τις εξορίες, τις ομαδικές εκτοπίσεις και τα τάγματα εργασίας σε απόμακρες περιοχές της Ανατολίας, όπου ελάχιστοι επέζησαν.

Η λυσσαλέα εκστρατεία γιγαντώθηκε από το έτος 1916, οπότε και σταδιακά δημιουργήθηκε το αντάρτικο κίνημα των Ποντίων με αποκλειστικό κίνητρο τη σωτηρία τους. Το ποντιακό αντάρτικο, που είχε το χαρακτήρα της εθνικής αντίστασης, έδρασε κυρίως στο δυτικό Πόντο, αλλά και στον ανατολικό περισσότερο στην περιοχή της Σάντας, και έγραψε νέες σελίδες ηρωισμού της Ελληνικής αντίστασης.

Δεν ξεχνάμε ότι:

Η σκληρότερη φάση της γενοκτονικής εκστρατείας άρχισε στις 19 Μαΐου 1919, με την αποβίβαση του Μουσταφά Κεμάλ στη Σαμψούντα, με άδεια του Σουλτάνου, και κράτησε μέχρι το 1923. Με την υποστήριξη 2 Σωμάτων Στρατού, της Σεβάστειας και του Ερζερούμ, όπως ο ίδιος ο Κεμάλ είπε σε ομιλία του αργότερα, και τη βοήθεια τούρκων αιμοσταγών τσετέδων (ανταρτών-ληστών), άρχισε το φοβερό έργο του.

Τις εκτελέσεις των επιφανών ποντίων, βουλευτών, τραπεζιτών, δασκάλων, παπάδων, δημοσιογράφων. Τους διωγμούς και τους φόνους απλών ανθρώπων. Τις αρπαγές και τους βιασμούς των γυναικών, τις αρπαγές και σφαγές μικρών παιδιών. Τις εκκενώσεις και πυρπολήσεις ολόκληρων πόλεων και χωριών, τις λυσσαλέες καταστροφές εκκλησιών και μοναστηριών, καθώς και τους ομαδικούς εξισλαμισμούς.

Δεν ξεχνάμε ότι:

Τον επίλογο της γενοκτονίας ακολουθεί η μοναδική στην παγκόσμια ιστορία ρύθμιση από μια συνθήκη ειρήνης, τη συνθήκη της Λωζάνης το 1923, και η επιβολή από τη διεθνή κοινότητα της υποχρεωτικής

ανταλλαγής εκατομμυρίων ανθρώπων, πληθυσμών δηλαδή όχι κάποιων συγκεκριμένων περιοχών, αλλά ολόκληρων χωρών. Έτσι οι πρόγονοί μας ξεριζώθηκαν από τις προαιώνιες εστίες τους και μεταφέρθηκαν αναγκαστικά σε μια νέα πατρίδα.

Δεν ξεχνάμε ότι:

Πριν την ανταλλαγή στον Πόντο υπήρχαν περισσότερα από 1000 Ελληνικά σχολεία με πάνω από 1200 δασκάλους και 76.000 περίπου μαθητές και μαθήτριες. Ακόμη υπήρχαν 1.130 ναοί, 22 μοναστήρια και πάνω από 1600 παρεκκλήσια με 1.500 κληρικούς. Επιπλέον τράπεζες ελληνικών συμφερόντων, εφημερίδες, σύλλογοι, αδελφότητες, θέατρο, αθλητισμός, και γενικά μια απόλυτα ακμάζουσα Ελληνική κοινότητα.

Δεν ξεχνάμε ότι:

Έχουμε χρέος να μεταδώσουμε την ιστορική αλήθεια στις νέες γενιές και επιπλέον να ενημερώνουμε όλους, στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, για την τραγωδία του Ποντιακού Ελληνισμού. Το οφείλουμε στη μνήμη αυτών που θυσιάστηκαν για την διατήρηση της εθνικής τους ταυτότητας και επιπλέον γιατί "λαός που ξεχνά την ιστορία του είναι καταδικασμένος να την ξαναζήσει"!

Δεν ξεχνάμε ότι:

Έχουμε δικαιώματα στον Πόντο. Και το πιο βασικό από όλα, έχουμε δικαίωμα στη μνήμη, δικαίωμα στην συγγνώμη, δικαίωμα στην αποδοχή της αλήθειας!

Η διεθνής αναγνώριση της γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου είναι αδιαπραγμάτευτη και επιβάλλεται να αποτελεί τον πιο βασικό στόχο όλων μας!

Δεν ξεχνάμε! Αποτελεί εθνικό μας χρέος!

**Νικόλαος Ταμουρίδης
Αντιστράτηγος (ε.α)- Επίτιμος Α΄ Υπαρχηγός ΓΕΣ**

Πηγή : <https://www.antibaro.gr/article/>